

Botaiþ Botaid synes ha varit ett vanligt kvinnonamn på Gotland; det förekommer i ett flertal runinskrifter (se G 12). Detsamma är fallet med det från helgonkalendern hämtade *Katrin*, *Karin*; det är belagt utom här i inskrifterna på G 35, 42 och 60, möjligen har det också en gång funnits i den skadade inskriften G 28 i Fide kyrka.

30. Fide kyrka.

Litteratur: L 1790, S 166. C. G. Hilfeling, Resejournal 1799 (F m 57: 6), s. 53.

C. G. Hilfeling 1799: »Ett fragment af en Runsten låg på Fide kyrkogård men aldeles utslitit och oläsligt.» Carl Sæve fann fragmentet år 1844 och läste runorna

... iþ ok ...

Det har förgäves sökts av v. Friesen 1923 och vid inventeringen 1944.

O. v. Friesen har vid sitt besök i Fide den 11/7 1923 antecknat, att strax Ö om stenen G 28 (som då låg i kyrkans mittgång, på annan plats än nu) »ligger i mittgången en enkelt korsmärkt sten men utan runor, dock av en typ där runor plä träffas. I södra korportalen utantill en sten med korsfoten bevarad men resten bortflagrad.»

31. Fide kyrka.

Pl. 9.

Litteratur: S. B. F. Jansson, Rapport till Riksantikvarien 2/3 1951 (ATA).

Runristningar i kalkputs.

Under restaureringsarbeten i kyrkan på 1940-talet ha några i den gamla kalkputsen inristade runföljder kommit i dagen. Vid min inventering den 20/8 1954 ha följande antecknats:

a) På norra väggen i koret, t. h. om väggskåpet (runföljden 14,5 cm lång, 1,5 cm hög):

1 * + 1 A P : 1 A Y 1 R + 1 A N

ihesus : naþarenuþ

Längre åt höger (runföljderna 10 resp. 16 cm långa, intill 3 cm höga):

1 A 1 B A N

iacobus

1 M 1 A 1 R + 1 A 1 N

lu laurencius

Ett stycke nedanför (runföljden 12,5 cm lång, intill 3 cm hög):

Y 1 1 1 1 A Y 1 1

muttonmu -

b) På triumfbågens norra del, östra väggen (vid sidan av en människofigur; runföljden 6 cm lång, 4 cm hög):

olauir

c) På södra väggen i koret, V om korportalen (ovanför gravhällen G 29; runföljden 24 cm lång, intill 3,5 cm hög):

þaupi : i braipūmīum

R. 4 þ kan möjligen ha varit b.

»Ihesus Nasareus», d. v. s. Jesus från Nasaret. Samma inskrift förekommer på en kyrkvägg i Lye (G 104).

»Jacobus» och »Laurencius» avse förmodligen aposteln Jakob (festdag 25 juli) och helgonet-martyren Larurentius (S:t Lars, med festdag 10 aug.). Som personnamn ha de formen *Jakaup* (*Jakob*, se G 13) och *Lafrans* (S 1, 9, 35).

»Olav» torde däremot avse en verklig person, vars gestalt ristaren till på köpet har ritat av på kyrkväggen i en naiv teckning.

32. Anderse, Fide sn.

Pl. 12.

Litteratur: O. v. Friesen, Anteckningar 1923 (UUB).

Äldre avbildning: O. v. Friesen och J. W. Hamner foto 1923 (ATA).

Fragment av en runristad gravhäll. Funnet vid rivning av ett flistakshus vid Anderse, tillvarataget av kyrkoherde K. Österberg i Öja och förvarat av honom i Öja prästgård. Det granskades där av O. v. Friesen den 10 juli 1923. Det söktes förgäves 1944 och 1961 såväl vid Öja prästgård som i Botarve hembygdsgård.

Kalksten. Fragmentets bredd 0,53 m, höjd 0,47 m. Mitt på stenen finns nedre delen av ett kors med början av korsfoten.

Inskrift:

... o : sunutahr ...

»... o söndag (d. v. s. söndagsbokstav för året) ...»

Av första runan finns endast nedre bistaven i behåll, men dess placering ger otvivelaktigt vid handen, att runan har varit o. Inskriften har innehållit en datering. Den har kommit till under ett år, då söndagsbokstaven var runan o (d. v. s. lat. D).